NN 89/2019 (20.9.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-154/18-5 od 25. srpnja 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1782

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekoma d.d., Z., kojeg zastupa I. B., dipl. iur., protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., koju zastupa predsjednik vijeća T. O., radi inspekcijskog nadzora, na sjednici održanoj 25. srpnja 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

»Tužbeni zahtjev se usvaja.

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/17-01/67, urbroj: 376-10-18-9 od 13. ožujka 2018.«

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženice, u postupku po službenoj dužnosti, inspektor elektroničkih komunikacija naložio je tužitelju da u roku od 90 dana izradi Dokument »Analiza silaznih i uzlaznih prijenosnih brzina pristupne mreže B.« svih svojih korisnika i korisnika kojima je usluga pružena korištenjem veleprodajne usluge širokopojasnog pristupa te da poduzme aktivnosti: mjerenja, detektiranja i otklanjanja smetnji na svim pretplatničkim petljama kod kojih degradacija postoji.

Nadalje je naloženo da u roku od 120 dana izvrši otklanjanje svih uočenih nedostataka u podzemnom i nadzemnom segmentu pristupne mreže B. te istu dovede u tehnički ispravno stanje koje omogućuje pružanje usluge u skladu sa standardnom ponudom, analizira problematiku smetnji uzrokovanih atmosferskim pražnjenjima te ugradi odgovarajuće vrste – prenaponske zaštite kako bi se te smetnje svele na prihvatljivu razinu. U istom roku je naloženo da izvrši ažuriranje i dopunu dijela (ili izradi novi zasebni dokument) »Upute o projektiranju pristupnih mreža« (Poglavlja 5., 6. i 7.) koji se odnosi na problematiku zaštite klasičnih pristupnih mreža od prenapona koji su uglavnom posljedica atmosferskih pražnjenja. Naloženo mu je i da u roku od 90 dana izvrši ažuriranje i dopunu postojeće važeće »Upute o postavljanju samonosivih telekomunikacijskih kabela na stupove niskonaponske energetske mreže«.

Tuženica je naložila da tužitelj odmah po postupanju po određenim točkama dostavi inspektoru elektroničkih komunikacija obavijest o postupanju te da u roku od osam dana dostavi inspektoru podatke o odgovornoj osobi za postupanje po tom rješenju, ime i prezime, ime oca, datum i mjesto rođenja, adresu stanovanja i OIB te izjavu odgovorne osobe u vezi predmeta nadzora, uz upozorenje da će u protivnom inspektor elektroničkih komunikacija izreći odgovornoj osobi izvršenika novčanu kaznu od 50.000,00 kuna.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje rješenja tuženice (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – »Narodne novine« – 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da tuženica nigdje nije navela na koju se odredbu zakona odnosno podzakonskog propisa poziva osim što mu je navela da se poziva na odredbe članaka 111. i 112. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine« – 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje u tekstu: ZEK, Zakon) koji se općenito odnose na obavljanje poslova inspekcijskog nadzora te ovlasti inspektora. Tvrdi da mu je tuženica naložila niz obveza čije ispunjavanje za njega stvara značajno resursno i financijsko opterećenje te da je pobijanje predmetnog rješenja nemoguće jer tužitelju nije upoznato koja je pravna osnova za obveze koje su određene tim rješenjem. Navodi da je privatni poduzetnik koji ulaže u rekonstrukcija i nadogradnju svoje fiksne elektroničke komunikacijske mreže u skladu sa svojim financijskim